

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 5. Vtrum accedere ad hoc sacramentum cum conscientia peccati
mortalis sit grauißimu[m] omnium peccatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Cur, & quo iure Sacerdos qui ex necessitate celebrat absque prævia confessione, debeat quâ primùm confiteri postea.

Notandum Primò, Quosdam existimare hoc præceptum esse iuris diuini, & oriri ex obligatione illa præmittendi confessionem ante communionem: hanc enim obligationem debere statim post impleri, si ante communionem impleta non fuerit. Sed hæc sententia vera non est. Nam præcepta affirmatiua non obligant nisi certis occasionibus, quæ ubi præterierint, cessat obligatio eorum, siue impleta fuerint, siue non. Exempli gratia, teneris dare elemosinam in graui vel extrema necessitate proximi, cessante illa necessitate non ampliùs teneris, siue impleueris præceptum, siue non impleueris. Eodem modo teneris confiteri peccatum mortiferum, quando est communicandum vel celebrandum; cum autem illud tempus præterierit, cessat obligatio confitendi; quia tota ratio obligans cessat. Dicendum ergo est, hoc præceptum esse merè humanum introductum à Concilio Tridentino, vt rectè dixit Nauarrus cap. 2. num. 9.

11

Notandum Secundò, Laicos, qui communicant absque confessione, non obligari statim postea confiteri, sed solùm Sacerdotes qui celebrant necessitate urgente: quod est contra Nauarrum loco citato. Ratio est, Quia lex non est extendenda vltra significationem verborum. Adde, Quòd in Sacerdotibus sit peculiaris causa, quæ nõ in Laicis; quia multò crebriùs celebrant, quàm Laici communicent. Neque ratio Nauarrum urget: tum, quia non est certum, quòd Concilium idem statuisset de Laicis, si interrogatum fuisset: tum, quia omnino credibile est Concilio benè in mentem venisse Laicorum, & tamen noluisse idem statuere: tum denique, quia quamuis fortè statuisset, si venisset in mentem; tamen quia reipsa non statuit, non obligauit Laicos. Bonum tamen est Laicos ad hoc hortari.

Cur Laicos non teneatur, vt Sacerdos, statim post confiteri, si communicauit sine prævia confessione.

ARTICVLVS V.

Vtrum accedere ad hoc Sacramentum cum conscientia peccati mortalis, sit grauissimum omnium peccatorum?

12

Vide D. Thomam. Notandum est, Quatuor esse gradus grauitatis peccatorum. Primus gradus est, Eorù quæ sunt contra diuinitatem; vt odium Dei, infidelitas, desperatio, blasphemia. Secundus est, Eorum quæ sunt contra Christi humanitatem in seipsa consideratam: vt verbera & conuitia in Christu, præsertim eorum qui ipsum agnoscebant, vel facile poterant agnoscere. Tertius, Eorum quæ sunt contra Sacramenta. Quartus, Eorum quæ sunt contra puras creaturas.

Gravitas peccati contra Eucharistiam.

Notandum Secundò, Peccata quæ sunt contra Eucharistiam, esse maiora in genere suo, quàm quæ contra alia Sacramenta, vel etiam contra alias puras creaturas. Dico, Ex genere suo, quia non omne peccatum contra Eucharistiam, est absolutè grauius quouis peccato contra alia Sacramenta, vel contra proximum. Nam indignè sumere Eucharistiam ex quodam timore, non ex malitia, ne videlicet deprehendatur in suo peccato, tamen cum aliqua reuerentia, non videtur esse m. 28

peccatum, quàm homicidium ex odio profectum. Ceteris tamen paribus, peccata contra Eucharistiam sunt maiora: v. g. indignè sumere Eucharistiam, longè maius peccatum est, quàm indignè sumere alia Sacramenta: proijcere in terram Eucharistiam, longè grauius est, quàm homicidium. Vnde illud peccatum indignæ sumptionis, solet Deus initio nascentis Ecclesiæ, etiam corporaliter punire, immittendo morbos, veletiam mortem; vt ait Apostolus 1. Corinth. 11. vers. 30. Ideò inter vos multi infirmi & imbecilles, & dormiunt multi.

ARTICVLVS VI.

Vtrum Sacerdos debeat denegare Eucharistiam peccatori petenti?

R Espondeo & Dico Primò, Peccatori publico publicè petenti, seu offerenti sese, deneganda est Eucharistia, nisi etiam publicè confiteatur de eius poenitentia. Est certa, & communis Doctorum. Vide Chryostomum homil. 83. in Matthæum, & Cyprianum epist. 10. 11. 12. vbi reprehendit quosdam Sacerdotes, quòd lapsos admississent ad Eucharistiam ante publicam poenitentiam. Ratio est; Tum quia Sacerdos ex officio tenetur sancta sanctè tractare; ac proinde, quantum in se est, Non dare sanctum canibus, id est, ijs, quos constat esse immundos, Matthæi 7. v. 6. Tum, quia, ille peccator non habet ius petendi, & potest sine incommodo ei denegari.

13 Peccatori publico publicè neganda est Eucharistia.

Dicitur autem peccator publicus, cuius crimen publicum est. Censetur autem crimen absolute publicum: Vel euentia facti, quando ita notum est, vt nulla probabilitate possit negari: quale est peccatum publici vsurarij, concubinarij, homicidæ qui in loco publico occidit. Vel euentia iuris; scilicet, quando eius confessio in iudicio, vel testium legitima depositione, vel sententiâ Iudicis innotuit. Vide Nauarrum cap. 21. num. 55. Hic tamen:

Quis censetur peccator publicus.

Aduerte Primò; Non solùm publico peccatori, sed etiam publicè infami laboranti, seu publicè & vehemènti suspitione criminis, Eucharistia in publico deneganda; ob rationem supra dictâ, quia non oportet sanctum dare canibus.

Secundò, Si crimen quidem non sit absolute publicum, sed respectu eorum coram quibus petit, debere omnino negari corâ illis; nisi fortassis alij aliqui adsint, qui illud ignorant.

Quid si crimen non sit absolute publicum.

Tertiò, Si alibi crimen sit publicum euentia iuris, vbique Eucharistiam debere negari, quâuis ibi crimen ignoretur. Et ratio est, quia absolute in foro Ecclesiæ amisit ius publicè petendi, ac proinde sine incommodo potest ei negari. Idem videtur dicendum, si euentia facti crimen sit alibi publicum, & facile eius fama possit huc manare; vt alibi diximus. Contrarium tamen in hoc casu non est improbabile; & tenet Victoria de Eucharistia q. 80.

Quartò, Si peccator publicus occultè egerit poenitentiam, potest ei occultè petenti Eucharistia dari, modò non sit periculum scandali. Ratio est; quia causa denegandi iam cessat, scilicet indignitas ipsius, & scandalum aliorum.

Peccatori publico occultè poenitenti & petenti potest dari Eucharistia.

Dico sit.